

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto II.

Tržič, v četrtek, 12. marca 1953

Štev. 6

KRONIKA

28. februarja je imela občni zbor Strelska družina Antona Štefeta-Kostje v Tržiču.

28. februarja in 1. marca je gostoval v Tržiču in Križah pevski zbor Glasbene Matice s koncertom.

1. marca je imelo občni zbor Združenje rezervnih oficirjev v Tržiču.

3. marca je imelo občni zbor Turistično društvo v Tržiču.

7. marca, na večer pred dnevom žena, je bila v Cankarjevem domu akademija v proslavo praznika.

8. marca je bil v Tržiču odprt dnevni vrtec za predšolske otroke.

REZERVNI OFICIRJI SE ZAVEDAJO SVOJIM NALOG

V nedeljo, 1. marca je Združenje rezervnih oficirjev iz Tržiča in okolice na rednem letnem občnem zboru pregledovalo svoje delo v prvem letu obstoja in svoje bodoče naloge. V naši občini je 110 rezervnih oficirjev; včlanjenih v Združenje jih je bilo doslej 78. Odbor je v preteklem letu izdelal kartoteko članov, organiziral sodelovanje patrolj ob državnih praznikih in spominskih dnevih NOB ter priredil tudi nekaj praktičnih vaj in strokovnih predavanj za svoje člane. Vendar pa je bilo prav v tem pogledu to leto premalo storjenega. Občni zbor je zato sklenil, da bodo člani v letošnjem letu sistematično izpopolnili svoje strokovno znanje in da se bodo seznanili zlasti dobro z vsemi vrstami novega orožja, tako da bodo sposobni vsak čas stopiti na čelo edinic, ki bi jim bile dodeljene. Člani se dobro zavedajo, da ne smejo ničemer zaostajati za aktivnimi oficirji in da je zato njihova dolžnost študirati sodobno vojno tehniko. Temu namenu bodo služila redna predavanja iz vseh vojaških strok, poleg tega pa bo Združenje posredovalo svojim članom tudi še vso potrebno specialno literaturo za individualni študij. Razen tega je občni zbor sklenil, da bo Združenje navezalo v bodoče še tesnejše stike s kriško garnizijo JLA, posvetilo večjo skrb predvojaški vzgoji mladine ter pritegnilo v svoje vrste še ostale rezervne oficirje s področja naše občine, ki doslej še niso bili člani Združenja.

Proslava 8. marca

NA DAN ŽENA JE BIL ODPRT DNEVNI VRTEC

V soboto zvečer, na večer pred dnevom žena, je bila v Cankarjevem domu svečana akademija, ki ji je prisostvovalo veliko število tržiškega prebivalstva. Uvodni govor o pomenu dneva žena je imela predsednica mestnega odbora AFŽ tov. Francka Sova. Sledil je kulturni spored, ki ga je s sodelovanjem obiskovalcev dramskega tečaja »Svobode« ter pionirjev osnovne šole naštudirala tov. Jelka Žagarjeva. Prvi so izvajali odlomke iz Župančičeve Veronike Deseniške in Čapkove Matere, čemur sta sledila Župančičev Razgovor in Kajuhova pesem Materi padlega partizana. Drugi del, ki so ga izvedli pionirji, je obsegal dve otroški igrici, Ribičev Mamin god in Kunčičevo igrico Cilka in njena punčka. Po akademiji je bila pogostitev sta-

rejših žena in partizanskih mater v lepo okrašenj predilniški dvorani.

V okviru proslav praznika je bil naslednji dan popoldne na gradu slovesno odprt dnevni vrtec za predšolske otroke. Slovesnosti so se poleg zastopnikov LOMO, AFŽ in Društva prijateljev mladine udeležile številne matere z otroki, ki so sprejeti v vrtec. Zbrane je uvodoma nagovoril upravnik Dij. doma in vrtea Janez Grum, ki se je zahvalil ljudskemu odboru mestne občine in organizaciji AFŽ za njuno pomoč pri ustanovitvi te prepotrebne ustanove. Sledilo je ljubko otroško rajanje in petje najmlajših varovancev vrtea, s čimer so tudi oni hoteli izraziti svoja čustva hvaležnosti materam, domovini in njenemu voditelju, tovarišu Titu.

Predlog našega družbenega plana za l. 1953

Predlog družbenega plana, proračuna in plana investicij LOMO Tržič za leto 1953 bo te dni razposlan delovnim kolektivom podjetij, ustanovam in zadrugam v razpravo. Poleg tega bodo o njem razpravljali zbori volivcev vse občine. Plan predvideva, da se bo na ozemlju mestne občine Tržič letos ostvarilo nad dve milijardi in osemstomilijonov dinarjev akumulacije in skladov. V tej čedni vsotici je upoštevan sklad za samostojno razpolaganje podjetij v znesku 47 milijonov dinarjev, ostala vsota pa bo za splošne državne potrebe. Zanimivo je, da bo letos Tržič plačal za socialno zavarovanje nad 354 milijonov din in za zdravstveno zaščito nad 25 milijonov dinarjev. Po družbenem planu prejme mestna občina v tekočem letu 20 milijonov in tri sto tisoč dinarjev za svoje proračunske potrebe in 40 milijonov dinarjev za investicije. Ljudski odbor mestne občine pa je po uvidevnosti podjetij dobil zagotovila za nadaljnjih 32 milijonov dinarjev dopolnilnih sredstev za investicije, vrhu tega dolguje od lanskega leta OLO Kranj mestni občini Tržič 3 milijone dinarjev, ki so namenjeni za novo šolo pri Sv. Ani, nad 6 milijonov din pa je ostanka sredstev iz lanskega leta. Ljudski odbor mestne občine Tržič razpolaga torej po družbenem planu letos za 20 milijoni din za kritje proračunskih potreb, ter 81 milijoni din za investicije. Obstoji še vprašanje, ali bo zvezni državni gospodarski sekretariat izpremenil svoje tolmačenje zakona, da obdrži ljudski odbor zase vsa dopolnilna sredstva, ki si jih ustvari s prostovoljnimi povšanjem akumulacije podjetij. V nasprotnem slučaju bi ne le Tr-

žič, ampak vsi okraji in mesta razpolagala samo z malenkostnimi zneski za investicije. Upajmo, da bo Tržič razpolagal letos s celotnim zneskom, ki ga predvideva plan, in da se bo izvršil program, ki je priložen planu, t. j. da se bodo gradila nova stanovanja, vodovodi, urenila kanalizacija, parki, nasadi, igrišča, kopalnice, šola pri Sv. Ani itd.

Dolžnost delavskih svetov in delovnih kolektivov je, da temeljito prediskutirajo družbeni plan in proračun ter Ljudskemu odboru mestne občine Tržič v enem tednu stavijo svoje ustmene ali pismene predloge, pomisleke ali ugovore. Pa tudi ostala tržiška javnost naj sodeluje pri razpravi o družb. planu, ki ga je letos prvič v zgodovini mesta sestavil Tržič, ki je od letos dalje mesto s posebnimi pravicami.

Zbore volivcev bodo imeli:

I. kvart, 12. 3. 1953 ob 19.30 v statistiki BPT.

II. kvart, 12. 3. ob 19.30 v sindikalni dvorani tovarne Runo.

III. kvart, 12. 3. 1953, ob 19.30 v osnovni šoli.

IV. kvart, 13. 3. 1953 v sindikalni dvorani tovarne Runo.

V. kvart, 13. 3. 1953 ob 19.30 v Mladinskem domu.

VI. kvart, 13. 3. 1953 ob 19.30 v gostilni pri Žumru.

Podljubelj (Sv. Ana), 14. 3. 1953 ob 19.30 v gostilni pri Anikeletu.

Križe, Pristava, 14. 3. 1953 ob 19.30 uri v dvorani Zadružnega doma v Križah.

Senično, Zg. Veterno, Sp. Veterno, Novake, Gozd, 14. 3. 1953 ob 19.30 v gostilni v Seničnem.

Sebenje, Žiganja vas, Retnje, Breg, 14. 3. 1953 ob 19. 30 v gostilni Poljanc, Sebenje.

Leše, Paloviče, Vadiče, 15. 3. 1953 ob 9. uri dopoldne v osnovni šoli v Lešah.

Sv. Neža, Visočje, Popovo, Hušica, Hudi graben, 15. 3. 1953 ob 9. uri dopoldne v prostorih gasilskega društva pri Sv. Neži.

Lom, Potarje, Grahovče, 15. 3. 1953 ob 9. uri dopoldne v osnovni šoli v Lomu.

Slap, Čadovlje, Dolka, 15. 3. 1953 ob 9. uri dopoldne v gostilni pri Krvinu.

Puterhof, 15. 3. 1935 ob 15. uri v sindikalni dvorani v Gradu.

Kovor, Hudo, Brdo, Loka, Zvirče, 17. 3. 1953 ob 19.30 uri v dvorani KUD, Kovor.

Dnevni red zborov bo naslednji:

1. Poročilo o delu LOMO v letu 1952.
2. Razprava o družbenem planu, proračunu in investicijskem programu.
3. Diskusija k prvi in drugi točki.
4. Obravnavanje ostalih vprašanj.

Zaradi važnosti naj se zborov volivci sigurno udeležijo.

OPOZORILO

Vse delovne kolektive na področju Ljudskega odbora Tržič opozarjamo, naj se v zvezi z volitvami delavskih svetov ravna po navodilih za volitve delavskih svetov in upravnih odborov gospodarskih podjetij, Ur. list FLRJ 5/52 z dne 23. 1. 1952.

Opozarjamo predvsem na 4. tč., drugi odstavek omenjenega navodila, po katerem morajo podjetja o razpisu volitev obvestiti Okrajni ljudski odbor.

Ljudski odbor mestne občine
Tržič

Prvi večji spomenik žrtvam NOB v naši občini bodo postavili v Križah

Te dni je bila v Križah in nato tudi v Tržiču razstavljena lično izdelana maketa spomenika žrtvam NOB na območju bivšega KLO Križe.

Spomenik je sicer preprost, vendar zelo lep. Zgrajen bo iz večjih blokov pohorskega granita in bo visok brez podstavka 6 m. Na njem bodo vklesana imena padlih borcev in talcev, okoli 70 po številu. Spomenik ima obliko trirobnega stebra in je zamišljen tako, da bo mogoče pozneje ob kakem pomembnem jubileju k spomeniku postaviti še simboličen lik, na kar za zdaj še ni bilo mogoče misliti, saj bo stal spomenik že v sedanjih obliki nad 400.000 din.

Spomenik bo stal sredi vasi pred Zadržnim domom, okoli spomenika pa bo urejen nasad z lepotičnim drevjem in cvetličnimi gredicami. Tako bo prostor služil za razne manifestacije, obenem pa bo lep okras vasi.

Pripravljalni odbor za postavitev spomenika je že jeseni razstavil imena vseh žrtev z vsemi podatki in prošnjo, da naj svoji padlih in drugi sporoče svoje pripombe glede točnosti podatkov. Popravkov pa je bilo sorazmerno malo. Še največ sta k temu prispevali partizanski vdovi Rovtar Ana in Perko Marjeta. Za-

vedati pa bi se morali vsi, da je spomenik namenjen poznim rodovom, da ni vseeno, kakšni so podatki na njem, in da se po postavitvi spomenika ne bodo dali več spreminjati.

Daje ima pripravljalni odbor v načrtu tudi izdelavo spominskega albuma vseh padlih. Sedaj je ta material še mogoče zbrati, čez čas pa to najbrž ne bo več mogoče. Vendar je tudi za to delo med svojci prav malo zanimanja.

Pred popisom prebivalstva

Prve dni aprila bo izveden po vsej državi popis prebivalstva po stanju 31. marca 1953. Komisije pri zveznem in republiških zavodih za statistiko in evidenco so z okrajnimi, mestnimi in občinskimi popisnimi komisijami prešle že k neposrednim pripravam za popis. Pred tem so bila izvršena že vsa daljna pripravljalna dela: popis naselij, izdelava občinskih skic v merilu 1:10000, določitev popisnih okolišev in izbira popisovalcev. Pred dnevi pa je bila v naši republiki druga konferenca republiške popisne komisije z zastopniki okrajev, na kateri so ti prejeli popisne obrazce in navodila za pravilno izvedbo popisa.

Letošnji popis prebivalstva je v naši državi drugi po osvoboditvi. Prvi je bil 15. marca 1948. Popis prebivalstva se navadno izvede vsakih deset let. (V stari Jugoslaviji je bil izveden v letih 1921 in 1931; nadaljnega v letu 1941 je preprečila druga svetovna vojna.) Od zadnjega popisa je torej preteklo komaj pet let. A v teh petih letih je doživelo naše gospodarstvo tak razvoj, da se je socialna struktura prebivalstva bistveno izpremenila, in je zatorej novi popis prebivalstva nujna potreba. Poleg tega je novi popis zasnovan po mnogih širših vidikih kot prejšnji in bo torej dal mnogo več dragocenih podatkov o prebival-

9 Ko nisem bil človek

V koncentracijskem taborišču Dachau so bili poleg političnih tudi vojaški kaznjenci. Njihov blok je stal — ločen od naših — za poslopjem skladišča, pod katerim so bile pol v zemlji čevljarska in krojaška delavnica ter krpalnica nogavic. Z nami niso smeli govoriti. Večkrat smo jih videli, preden so odšli na delo, ali pa, ko so se utrujeni zvečer vračali z dela in so morali pred blokom vežbati s krampi in lopatami: »Nieder, auf, nieder, auf!« Kadar niso bili na delu, so morali pred barako prepevati bojne pesmi, zlasti ob nedeljah dopoldne, ko smo bili mi po delavnicah, da nam je prepevanje bojnih pesmi dražilo živce.

Leto 1942 se je nagibalo k zatonu. Prihajali so skoraj vsak dan novi jetniki. V 4. sobo bloka 14, kjer smo bili do takrat poleg nekaterih Nemcev zlasti Poljaki in Slovenci, so prignali še nekaj Francozov in Flamcev. Še več Slovencev kot v četrti je bilo v sosednji tretji sobi, katere surovi starešina je bil brez desnice, je pa zato njegova levica čestokrat udarjala po glavah ubogih Gorenjcev. S pogostim prejemanjem paketov iz

domovine smo se telesno že toliko okrepčali, da smo laže prenašali trdo taboriščno življenje, se med seboj podpirali, se držali reda, čistote in discipline, zavedajoč se, da je edino od tega odvisna naša ohranitev za naše družine in slovenski narod.

Kljub tedenskemu menjavanju perila, kopanju pod prhami v prostorni kopalnici itd. — so se vseeno v taborišču pojavile uši. Po vseh sobah so nam razobesili lepake, na katerih je bila naslikana velika uš, poleg nje pa napis v nemškem in poljskem jeziku: »Eine Laus, dein Tod — Wiesz to śmierć (izg. veš to śmierć)«, kar pomeni slovensko: ena uš, tvoja smrt. Uši prenašajo pegavico, zato so nas tako svarili. Še na sveže perilo se ni bilo mogoče zanesti. Če je kdo zapazil le eno uš, naj si bo že v obleki, perilu ali odeji, je bilo treba takoj k desinsekciji (razuševanju), večkrat kar po ves blok. Šli smo v kopalnico, se do golega slekli, v odejo zavezali vso obleko razen čevljev in pasu ter tako čakali več ur, dokler ni bila obleka razušena. Zmetali so nam vse cape na kup nastala je gneča, prerivanje, preklinjanje v raznih jezikih, kajti vsak je hotel čimprej dobiti svojo obleko nazaj. To se

je ponavljalo večkrat na mesec, večino ma ponoči, ker bi bilo škoda delovnega dneva. Pri tem se je marsikdo pošteno prehladil, ker je bilo v kopalnici vroče, soparno, na poti do bloka pa mrzlo. Ko smo v kopalnici goli čakali na obleko, bilo je menda neke mrzle decembrske noči — sem opazoval nekega nemškega junaka, ki je ponosno korakal po kopalnici med nami. Ali je bil morda kak rokoborec, ga ni nihče vprašal, čeprav smo ga ogledovali od spredaj in zadaj. Po vsem telesu, razen po obrazu, je imel narisane vsemogoče figure, ženske obraze, cvetice, letnice itd. Najbolj smo se pa čudili, da je bil tetoviran tudi na tistih delih telesa, ki jih kulturni ljudje pokrivamo z obleko.

Zaradi zatiranja uši so uvedli tudi vsakonedeljsko »laus-kontrolo« po posameznih sobah. Vsak se je moral do pasu sleči, odpeti tudi hlače, srajco pa obrniti narobe. Tako smo šli eden za drugim na kontrolo. Pri komer niso nič dobili, je bil popoldne prost, če so pa pri kom dobili le eno uš, je moral takoj po obedu v kopalnico ter vzeti s seboj tudi posteljno odejo.

V takih okoliščinah so se nam približali božični prazniki, dnevi nepozabnih

stvu, kot smo jih dobili iz prejšnjega.

Iz podatkov, ki jih bo dal popis, bo mogoče izvesti nešteto primerjav in zaključkov, ki jih potrebujejo najrazličnejše znanstvene panoge pri svojem delu. Predvsem pa bodo služili preučevanju nadaljnjih možnosti našega gospodarskega razvoja. Seveda pa so ti zaključki uporabni samo v primeru, če so izdelani na temelju popolnih in točnih podatkov. Ko nas bodo popisovalci obiskali, vzemimo torej stvar resno! Vsaka malomarnost v tem pogledu kviri uspeh te akcije, vsaka nepravilnost izmaliči podobo, ki naj bi jo pokazal popis. Zavedajmo se tudi, da stane popis ogromno denarja, časa in truda! Če ga ne bomo izpeljali s popolnim uspehom, bomo oškodovali našo skupnost za velik del našega ljudskega premoženja.

Po občnem zboru Turističnega društva

Deset mesecev in pol ima komaj za seboj življenje tržiško Turistično društvo in že v tem kratkem času je zapustilo globoke sledove svojega plodnega dela na najrazličnejših področjih turistične dejavnosti. Ob poročilih predsednika, tajnika in blagajnika na občnem zboru, iz katerih se je zrcalila vsa širina in globina društvenega delovanja, je vsakdo lahko občutil njegovo vsestransko plodno delo v preteklem letu. Njegova skrb za lepšo podobo mesta se izraža v klopcah v nanovo urejenih parkih in ob sprehajališčih, njegova skrb za izboljšanje prometa je vidna v nedeljski povratni karti, dvakratni avtobusni zvezi z Ljubljano in izboljšani zvezi nedeljskega jutranjega vlaka iz Ljubljane, njegova skrb za povečanje tujskega prometa se zrcali v turistični pisarni, ki dan za dnem daje informacije, ter novih orientacijskih tablah, njegova skrb za oddih tržiškega delovnega človeka se kaže v

K točnosti popisa bomo najprej mnogo prispevali s tem, da bomo v dneh popisa doma. Zato odložimo vse opravke, obiske, izlete, potovanja na poznejši čas ali pa jih opravimo prej. Delo popisovalcev bomo zelo olajšali nadalje s tem, da bomo imeli točne podatke o sebi in o članih svojih gospodinjev žepov pripravljene. V ta namen zberimo že zdaj vse družinske listine, iz katerih jih bomo z lahkoto in s točnostjo posneli. O nadaljnjih podrobnostih pa bomo naše čitatelje informirali v prihodnji številki našega lista.

Na uprave podjetij in ustanov pa apeliramo, da omogočijo popisovalcem, ki jih je izbrala občinska popisna komisija (potrebovala bo 70—80 popisovalcev), izvrševanje njihovih nalog.

prirejanju avtobusnih izletov, njegova vnema, da povzdigne Tržič v turistično mesto, se izraža v spodbudah, ki jih društvo daje ljudskemu odboru mestne občine, gostinstvu ter organizacijam, in celo v turističnih napravah, ki jih je zgradilo društvo samo. V skrbi, da se ohranijo zgodovinske posebnosti Tržiča, se je v okviru društva rodilo Društvo prijateljev tržiškega muzeja, in v skrbi za politični in kulturni dvig tržiškega prebivalstva vzdržuje tržiški lokalni časopis. Še to in ono bi lahko povzeli iz poročil, ki smo jih poslušali na občnem zboru, in še najbrž ne bi vsega izčrpali. Upravičeno je lahko pohvalil delo društva v preteklem letu zastopnik Turistične zveze iz Ljubljane.

Toda društvu ni do pohvale, več mu je do tega, da upraviči svoj obstoj in da zainteresira za turistično dejavnost vse prebivalstvo tržiške občine. Saj je vse njegovo delo — delo v korist občine,

njenega gospodarskega dviga. Turizem je bodočnost Tržiča! Kolikor bodo nje-govi prebivalci razvili turistično dejavnost, toliko bo Tržič pomenil v bodočnosti, tolikšna bo njegova gospodarska moč. In pogoje za to ima vse.

Občni zbor bi bil brez pomena, ko bi obtičal zgolj na ugotavljanju doseženih uspehov. To so dobro čutili vsi navzoči, ki so po končanih poročilih hiteli razpravljati o pomanjkljivostih turističnih naprav, stavljati predloge za izboljšanje razmer, ki ovirajo razmah tujskega prometa, načrtovati nove in nove naloge društva in izbirati najboljše kandidate za društveni odbor.

Ob vsem tem razpravljanju se je v najbolj jarki luči pokazala kot največja pomanjkljivost Tržiča, da nima primer-nega hotela, kot druga pa, da pripisuje še mnogo premalo pomena — turizmu.

*

GOSPODARSKI KROGI IN TURIZEM

V naprednih turističnih državah so gospodarski krogi najmočnejši pospeševalci in podporniki turizma. Tesno sodelujejo s turističnimi organizacijami in jih tudi gmotno izdatno podpirajo. Dobro se namreč zavedajo, da oplaja turizem vse gospodarske panoge in da pomeni razvoj turizma tudi napredek vsake gospodarske dejavnosti. Tudi pri nas se naši gospodarski krogi vedno bolj zanimajo za turizem in podpirajo turistične organizacije in posamezne turistične akcije. Ponekod pa tega razumevanja žal še ni. Naloga turističnih in olepševalnih društev je, da zainteresirajo gospodarske kroge za turizem, da jih pritegnejo k sodelovanju kakor tudi k finansiranju turističnih potreb. V našem socialističnem turizmu je zelo važno aktivno vključevanje delovnih kolektivov v turistično gibanje.

(Turistični vestnik I, 2)

vtisov. Če se je že sleherni naš človek v tujini z radostjo spominjal tistih dni, ki jih je preživljal doma pri gorki peči in poticah, je toliko bolj nas, ki nam je bilo nasilno odvzeto človeško dostojanstvo, tiste dni napolnila neka nerazumljiva sila, ki nas je vsaj za nekaj dni navdala s človečanstvom, nam vlila novega upanja na poraz fašizma in na mir ljudem na zemlji — nam, ki dobro hočemo. Kakor drugih narodnosti, tako tudi nas Slovencev o božiču l. 1942 ni razdvajala politična pripadnost, ne svetovni nazor.

Iz delavnic so nas spustili popoldne dne 24. decembra malo prej kot navadno. V sobi je starešina Hans proti našemu pričakovanju imel postavljeno božično drevesce. Voščil nam je vsem vesele praznike ter pozval vse narodnosti v sobi, naj zapojemo vsak v svojem jeziku eno božično pesem. Nemci so zapeli svojo »Stille Nacht« (Sveta noč), ki je bila zložena in skomponirana na sveti večer l. 1818 v Oberndorfu ob bavarsko-solnograški meji. Pesem je postala mednarodna, zato smo tudi Slovenci zapeli isto pesem v slovenskem jeziku. Za nami so peli še Francozi, Flamci in Poljaki, ki so imeli v taborišču že dolgo prej organi-

ziran orkester. Poljski godbeniki so tisti večer hodili od bloka do bloka ter v vsaki sobi, kjer so bili njihovi rojaki, zaigrali eno ali tudi več božičnih pesmi. Poljaki so se jim ganjeni do solz zahvaljevali ter si voščili »Wesovi šwiat — vesele praznike«. Na sveti večer nam je bilo dovoljeno iti k počitku šele ob polnoči. Sedeli smo okrog dolgih miz v sobi, se pogovarjali, debatirali to in ono. Ker nas je večina prejelo zadnje dni pakete od doma, smo imeli tudi dosti raznih priboljškov. Postregli smo tudi tistim, ki paketov niso prejeli. Najbolj so bili veseli Poljaki gorenjskih suhih hrušk, ker jih niso še nikoli jedli. Imeli so jih za pravo slaščico.

Naslednji dan, na božič, smo imeli izjemoma malo boljše kosilo, juho z rezanci ter krompirjevo solato. Razen potrebnega čiščenja sob nismo imeli nobenega dela. Božič je bil na petek, Stefanovo na soboto, sledila je še nedelja, tako da so nam dovolili kar tri dni praznovanja, česar nismo pričakovali. Ker je bilo še nekam lepo vreme in brez snega, smo se vse dni tudi sprehajali po taboriščni glavni cesti. Nekoč sem se sprehajal z Žebotom, ki je že drugi božič praznoval v taborišču in poznal marsi-

katero osebnost. Kmalu sva srečala dva jetnika v intimnem pogovoru. Žebot ju je pozdravil in ko sta šla mimo, mi je povedal, da sta bila to dunajski župan ter inženir, ki je zgradil avtocesto na Grossglockner. Na Stefanovo sem srečal znanca iz čevljarke delavnice, mojstra iz Tirolske, voščil mi je vesele praznike ter me povabil s seboj na 4. blok. Predstavil me je svojemu tovarišu, ki je ravnal bral knjigo »Der Schuhmachermeister«. Bil je nemški komunist in je že več let v taborišču. V razgovoru z njim sem kmalu opazil, da so mu razmere pri nas znane. Poznal je po imenih Kidriča, Kardelja in druge vidnejše osebnosti KP Srbije, Črne gore in Bolgarije. Končal je: »Eden najboljših naših sodelavcev pri vas pa je Metallarbeiter Josef Broz.« S tirolskim mojstrom sva se pogovarjala še o izdelavi gozderjev po prvotnem načinu ter o suknenih lovskih gamašah. Tako so nam mimili božični prazniki, za nas se je pa zopet začelo vsakdanje življenje. Krematoriji pa tudi med prazniki niso počivali. Iz dimnika se je tudi na božič kadilo, ker smrt tudi ta dan ni imela počitka.

(Nadaljevanje sledi.)

DIVJAD NAŠE OKOLICE

(Nadaljevanje)

Oglejmo si še malo najpomembnejšo veliko divjad, to je srnjad! Je to najbolj razširjena divjad naših gozdov, travnikov in planinskih pašnikov ter je zato velikega pomena ne samo v lovskem, ampak tudi v gospodarskem oziru. Z ozirom na to ji moramo posvečati največjo pažnjo pri gojitvi. Ni pa z gojitvijo srnjadi nikakih problemov, ker ji naši mešani kmečki gozdovi nudijo dovolj raznovrstne hrane. Ti gozdovi, zadostno zamenarjeni, s prebiralnimi sečnjami, kjer raste zadosti malinovja, kopinja, robidovja, leščevja ter podobnega grmičevja, dajejo izborna hrana srnjadi. Prihaja pa srnjad tudi na travnike in senožeti ter deloma tudi na polja, pri čemer dela tudi škodo, največ na cvetoči ajdi. Je pa ta škoda prav malenkostna v primeri s škodo, ki jo napravi jelenjad. Zahteva pa srnjad v svojih bivališčih mir, zlasti pred klatečimi se psi, občutljiva pa je tudi za stalno vznemirjanje ljudi pri njenem počitku. Deloma je potrebno tudi zimsko krmljenje, zlasti tam, kjer prevladujejo zgolj smrekovi sestoji (pri nas v Puterhofu), in pa, če nastopi ostrejša zima, kot je bila n. pr. lanska. Za takšne primere je potrebno, da ima lovec pripravljene vejneke jesena ali nagnoja, ki so zanjo najboljše hrana, obenem pa je njihova priprava najcennejša. Zelo primerna je za zimsko krmljenje srnjadi tudi detelja, neomlačen oves v snopju, otava, nikakor pa ne seno. Popolno na pa je bilo zgrešeno lanskoletno lovljenje srnjadi, kajti pred očmi moramo imeti, da je to le divjad, ki ne prenese soseščine človeka, v katerem vidi vedno le preganjalca. Vsa ta lansko leto polovljena srnjad, v veliki meri na nečloveški način, je večinoma klavrno končala že v ujetništvu ali pa pozneje v gozdu. Vsaka živalca, ki je bila ujeta, je bila živčno strta (šokirana) in nesposobna za nadaljnje življenje. Statistika je pokazala, da je večina te ujete srnjadi poginila, pri čemer ne upoštevamo srnjadi, ki je bila na skrivaj polovljena in pokončana. Po razglasih je imel namreč vsakdo pravico loviti srnjad in še celo nagrado je zato prejel. Če je imel srečo in je ujel onemoglo srno, da tega ni nihče videl, je šla kar lepo v vrečo. Za vso tako pokončano divjad pa imamo le nepopolne podatke. Nasprotno pa je ugotovljeno, da v višjih predelih, kjer ljudje zaradi visokega snega niso mogli loviti, skoro ni bilo primera, da bi bila najdena poginula divjad. Nešteto pa je bilo najdenih zaklonišč pod košatimi jelkami, kamor se je zatekla srnjad v prvih dneh visokega snega. Objedala je lubje ter veje, katere je sneg pripognil prav do tal, ter na ta način prebila najtežje dni, dokler se ni sneg usedel. To pa je bilo le nekaj, največ teden dni in že se je mogla srnjad premikati in si iskati hrane.

Stremeti pa moramo po drugi strani, da ohranimo vso divjad in tudi srnjad divjo ter je ne smemo pomehkužiti ali celo privaditi na človeka. S tem bi lov izgubil vse na svoji privlačnosti, kajti pravi lovec uživa le takrat, ko ukani

najbolj prebrisanega srnjaka ali gamsa, ki se je izmikal lovcem kdo ve koliko let. Lovec se ne sme strašiti slabega vremena, snega, mraza, naporne hoje, prečutih noči. Poznatj pa mora naravo do potankosti, ker le takrat bo našel v naravi tisto, kar se opisati ne da, pa vendar lovec vsakokrat na lovu doživlja.

Ne bo dolgo, pa bo prišel čas, ko bomo šli na lov na velikega petelina in na ruševca. Še preden se bo zjutraj oglašila taščica, bo že klepal gozdni trubadur — veliki petelin. Rastišča, kjer poje, najdemo v gorah v višini 1000—1200 m in to le na obronkih, ki so obrnjeni proti jutranjemu soncu; drugje zastonj iščeš spomladi pojočega petelina. Ljubi pred-

vsem star redek les, kjer si izbere staro skrivenčeno bukev, jelko ali macesen. kamor hodi pet. Predvsem pa mora imeti gozdna kuretina zadosti kremenčevega peska, katerega pobira, da z njim v želodčku melje hrano. Njena hrana obstoji največ iz igel jelke, bora ali smreke in pa iz luščin raznega semenja. To je predvsem zimska in pomladanska hrana, dočim se v poletnih mesecih hrani z različnimi jagodami, kot so borovnice, rdeče jagode, brusnice, jerebika, maline in podobno. Znana rastišča velikega petelina so na Konjščici, Javorčah, Srpiči, na »Glajtih«, za »Turni«, v puterhovski dolini pa na Fevči, v Mecesnovcu in pod Kofcami. Pa tudi Dobrča je znana po svojih velikih petelinih.

(Nadaljevanje sledi.)

Varujmo naš gozd pred požari!

Že nekaj let sem se pojavlja vprašanje, kako bi število gozdnih požarov čim bolj omejili. Vsakemu Tržičanu in okoličanu je znano, da so na področju naše občine najpogostejši primeri požarov na Pirmancah, Kamniku in Kriški gori.

Novica, da gori na Pirmancah, je tako navadna, da že skoraj ni nobeno presenečenje. Če le malo pomislimo nazaj, se lahko spomnimo, da je na Pirmancah in Kamniku gorelo skoraj vsako leto. V nekaj primerih je bilo za gašenje potrebno mnogo ljudi. Če je pa požar zajel večjo površino, je trajalo gašenje tudi več dni. Pomislimo pri tem prvič na gospodarsko škodo in drugič na veliko izgubo časa!

Tudi letos kaže, da bo pomlad suha in bo treba zelo paziti na požare. Na to nas je opozoril že — sicer majhen, a resen — primer 25. februarja, ko je na Kamniku že gorelo, na srečo sicer le

trava, ker je zemlja pač še napojena od skopnelega snega.

Kadilci, ne odmetujte cigaret in vžigalic! Starši, pazite na otroke, da ne bodo v gozd nosili vžigalic! Pazimo vsi, da ne povzročimo požara v gozdu!

Pa še to! Spomladi l. 1952 so bile po gozdene precejšnje površine Kamnika. Tudi letos bodo z delom nadaljevali. Ugotovljeno je bilo, da je odstotek sadik, ki so se prijele, velik. Toda na žalost imamo v Tržiču še vedno ljudi, ki v posajenih sadikah ne vidijo nobenega truda in stroškov. Dogodil se je primer, da so bile na Pirmancah ob stezi na Kofce sadike zruvane iz jamic! Morda so to storili otroci; v tem primeru bi bila naloga staršev, da poučijo otroke, kaj smejo in kaj ne.

V bodoče torej tudi več obzira do posajenih sadik, ker bomo le na ta način lahko nekoč imeli lepa izprehajališča v prijetnem hladu tihega gozda!

Sklepi sestanka gasilcev s hišnimi posestniki

Prostovoljno gasilsko društvo je sklicalo 19. februarja sestanek, na katerega je povabilo hišne posestnike mesta Tržiča, da se z njimi posvetuje o nabavi novega gasilskega orodja. Orodje, ki ga uporablja, je izrabljeno in potreba po obnovitvi orodja je nujna. Obnova orodja, zlasti nakup nove brizgalne, delovnih oblek ter cevi, maj bi se izvršila letos, ko praznuje društvo 70-letnico svojega obstoja in se pripravlja na slovesno praznovanje te obletnice z razvitjem prapora.

Predsednik društva tov. Anton Dornik je hišne posestnike podrobno seznanil s stanjem gasilskega inventarja in z najnujnejšimi potrebami po novem orodju in opremljenosti. Seznanil jih je tudi z društvenim finančnim stanjem in z višino dotacije, ki jo društvo lahko pričakuje od LOMO, ki pa še daleč ne zadošča za kritje društvenih potreb. Spričo takega stanja so se navzoči hišni posestniki — 40 po številu — odločili, da društvu s svojimi prispevki pomagajo pri nabavi novega orodja. Zedinili so se, da bo vsak hišni posestnik prispeval v ta na-

men po 1000 din. Pokazali so polno razumevanje za nujnost nabave potrebnega orodja in upajo, da bodo enako razumevanje pokazali tudi ostali hišni posestniki, ki jih na sestanku ni bilo. Saj gre za varnost pred požarom, ki bi lahko povzročil ogromno škodo, če bi nas presenetil nepripravljene.

Na podlagi tega sklepa so gasilci sklenili, da bodo v kratkem obiskali vse hišne posestnike in zbrali njihove prispevke. Upamo, da ne bo nikogar, ki bi smatral, da sklep sestanka zanj ni obvezen in odklonil plačilo prispevka.

V nadaljnjem razgovoru o številu članstva in o njegovem delu so nadalje udeleženci sestanka sklenili, da se bodo tudi sami vključili v organizacijo in v čim večjem številu aktivno v njej sodelovali.

VOLIVCI!

Zadnji rok za popravo in izpopolnitev volivnih imenikov je 15. marec! Poskrbite za vpis v volilni imenik zlasti tisti, ki ste se v zadnjem času priselili ali ki ste pravkar dopolnili 18. leto! Prav tako zahtevajte popravek v volilnem imeniku vsi tisti, ki ste bili pri zadnjih volitvah napačno vpisani ali izpuščeni!

**Dopisujte
v „Tržiški vestnik“!**

Koncert Glasbene matice

Vokalni koncerti imajo v Trziču ponavadi malo obiskovalcev, če pa je bil koncert Glasbene Matice iz Ljubljane lepo obiskan, je to samo dokaz, da Tržičani znajo ceniti kvaliteto in tradicijo Matičinega zbor.

Zbor, ki šteje skoro 100 pevcev, vodi prof. Ciril Cvetko. V Trziču je nastopilo le nekaj nad 70 pevcev in pevk. Ženski del zbor je bil, vsaj v Trziču, močnejši od moškega, tako da tenorji niso mogli priti povsem do izraza. Sicer pa je zvokovni neuravnovešenosti zbor na tržiškem koncertu kriva predvsem neakustičnost dvorane, ki je sicer dobra za kino, ne pa tudi za koncerte. Tako se je mnogo lepo in sočno zapetega zgubilo pod strop odra in v zavesah ob zboru in za njim. Šele, ko sem zadnji dve pesmi poslušal za odrom, sem dojel, za koliko lepega so bili poslušalci v dvorani prikrajšani.

Koncert je imel tri dele. V prvem je nastopil mešani zbor, v drugem ženski, v tretjem pa spet mešani. Po uvodni Cvetkovi »V nove zarje« in Vrabčevi »Slovenski pesmi« so sledila dela Lajovica in Adamiča, ki tvorijo železni repertoar vsakega kvalitetnega zbor. Že po tretji pesmi je bil stik med pevci in poslušalci dosežen ter je nezmanjšan ostal do konca koncerta.

Ženski zbor je zapel Pahorjevega »Najdihojco« in dve Ravnikovi ob spremljevanju klavirja. Odlična spremljevalca sta bila avtor Janko Ravnik sam in nje-

gova učenka Nada Verbičeva. Lepota zvoka ženskega zbor ni prišla povsem do izraza zaradi dvorane same in pa ker je bil zbor preveč raztegnjen preko vsega odra. Odlični sta bili obe solistki.

V tretjem delu je zbor sijajno zapel pesmi nekaterih hrvatskih in srbskih avtorjev; najbolje sta zveneli Odakova »III. rapsodija« in Mokranjčeva »Kozarica«.

Celoten program je nudil izrez najlepšega, kar imamo Slovenci in hkrati zanimiv pogled v ustvarjanje hrvatskih in srbskih avtorjev. Drobnja pojasnila ob vsaki napovedani pesmi so poslušalcem približala vsebino, odlična izgovarjava pri petju pa je omogočila, da se je človek povsem predal melodijam.

Dirigent Ciril Cvetko je suvereno vodil zbor, težko pa je dirigiral, ker je stal zboru preblizu, zaradi slabe dvorane pa ni mogel vedno dobiti pravega vtisa, kako mu zbor zveni. Vsekakor pa je odličen uspeh, ki ga je zbor in večer dosegel, rezultat njegovega solidnega dela in odtod tudi njegov uspeh. Šopek, ki je bil v resnici namenjen njemu, je bil izraz resničnega priznanja poslušalcev.

Poseben praznik pa je pomenil obisk Glasbene Matice za tržiški pevski zbor. Ljubljani so namreč pripeljali s seboj celoten glasbeni arhiv nekdanjega tržiškega »Bralnega društva«, ki ga je pok. Ciril Stritih leta 1941 skrnil pred okupatorjem in poslal v Ljubljano. Ob lepih spremnih besedah je zaboj z nota-

mi izročil predsednik Glasbene Matice DPD »Svobodi« v Trziču, sprejel pa ga je in se zanj zahvalil predsednik tov. Nande Stritih.

Prisrčno slovesnost sta zaključila oba zbor, Matični in tržiški, ko sta skupaj zapela Simonitijsvo »Le vkup, uboga gmajna«.

*

Naslednji dan je zbor priredil poseben koncert za tržiško mladino, ki je zbrano sledila njegovim izvajanjem. Nato se je zbor poklonil talcem na njihovih grobovih v Kovorju, nakar je gostoval s koncertom še v Križah. Tudi tod so mu bili poslušalci hvaležni za lepo pesem.

V pripravi je novo dramsko delo

DPD »Svoboda« v Trziču pripravlja novo dramsko delo. To pot bo uprizorjeno delo sodobnega hrvatskega dramatika Draga Gervaisa (izg. žervè) »Zaradi stanovanja«. Ta satira, ki jo je pisatelj imenoval »razburjenje v štirih dejanjih«, je bila zadnja leta mnogo igrana v naših gledališčih ter povsod letela na dober sprejem pri gledalcih. V njej se pisatelj, ki ima mnogo podobnih potez s srbskim dramatikom Branislavom Nušićem, norčuje iz birokracije, ki je zlasti pri reševanju stanovanjskih problemov zelo pogostna.

V komediji nastopa 10 igralcev, ki bodo Tržičanom posredovali zopet nekaj uric prijetnega razvedrila. Igro režira tov. Mirko Brejč.

Tržič v slovenski literaturi

Janez Jalen:

OVČAR MARKO

Skozi špranje je pogledal dan na Brkovčev skedenj. Iz svisli se je primotal Tomaž, otepal slamo s sebe in se pretgnil. Skoraj do peter je zasegel z rokami, tako je bil velik. Petnajst let je s kirasirji ogledoval svet. Nekaj kratov je pomočil svojo težko sabljo v tujo kri, tudi drugi so jo večkrat puščali njemu. Pred štirinajstimi dnevi pa je minilo dvajset let, odkar mu je pruska sablja posnela vse prste na levi roki in še pol dlani. Desetega malega travna sedemnajst sto eno in štiridesetega leta »baj Molvic in Šlezijen«.

Namesto kirasa in čelade so mu dali ponošeno kmečko obleko — premajhna mu je bila — in še lajno so mu dali in pravico, da sme iti za kruhom skozi mesta in vasi »durh di gance monarhi«.

Nastavil je proti domu. Čez dobrega pol leta je prodal v Trziču lajno in pravico »durh di gance monarhi«, teden dni pil in veseljačil za svoje in drugih denarje, saj je vedel povedati, da bi ga človek vso noč poslušal, in tako zalil zadnjo atako »baj Molvic in Šlezijen«, prav po kirasirsko, se prespal in znova stopil na cesto brez lajne in brez pravice »durh di gance monarhi« in brez božjaka v žepu. Čez tri ure je stal na domačem pragu, tešč, kakor je odšel iz Tržiča. Sram ga je bilo prosjačiti v domačem kraju.

Brat Franc ga je takoj spoznal in ga je bil vesel, zaskrbelo ga pa je, ko mu je Tomaž pokazal roko. Pa ga je poprosil samo za kot v svislih in da naj ga drugo nič ne skrbi.

Pripovedovati je znal, konje je umel zdraviti in delati je poskusil, pa kaj boš z eno samo roko. Prihodnjo pomlad je gnal konje v planino in potem vsako leto. Še za starost, pa ni bil več mlad, je imel prihranjenega nekaj, in za pogreb in za mašo.

Tomaž je sedel na tnalico, na kateri so sekali rezanico za kravo, in obuval visoke škornje. Za vse na svetu bi ga nihče ne bil pripravil, da bi v coklah konje pasel. Kakor je težko obuval škornjice, bile so lepo sešite in zelo ozke nad sklepi, je bil vesel v svojih mislih:

»Tako je prav. Na svetega Jurija dan morajo konji prvič na pašo, ne pa na svetega Florijana. Sveti Jurij ima konja, on je pri konjenici služil. Saj nič ne rečem svetemu Florijanu, naj nas varuje časnega in večnega ognja, ampak golido ima in ne konja, pri pečicah je jedel komis in ne vem, kako bi se bil obnesel v ataki.«

Obesil je torbo čez ramo, ogrnil širok plašč, zataknil priročno sekirico za pas in s težkim bičem v roki ropotaje odšel po stopnicah.

V vas se je napotil po stezi med vrtovi.

Vonj, ki ga je izpuhtevala mlada, z rožami posejana trava in odganjajoče, razcveto drevje, je utopil zatohli duh po senu in slami, katerega je prinesel s sabo Tomaž s skedenja.

Sonca ni še bilo izza Straže, vendar so bečelice že brale.

Iz detelje je skočil zajec v grm: »Bližu vasi, na meji med volkovi in psi si je otel čez zimo življenje. Sirota. Saj je najbrž zajklja.«

Prisluhnil je ptičjemu petju in ga pohvalil: »Zima je proč. Svetega Jurija pozdravljajo. Lahko so ga ptiči veseli. Ne bo mu treba stikati za senom, kakor smo morali mi kirasirji včisih. Mimogrede bo do sita napasel svojega konja.«

In ga je zaskrbelo, ali bo Podlipnik držal besedo in vse leto pustil žrebca na paši: »Nimaš boljšega psa pri konjih na paši, kakor je žrebec. Ne volk in ne medved se ne srečata rada z njim.«

Na Podlipnikovem dvoru mu je prišel naproti Volkun in se mu prikupoval. Pobožal ga je med povešenimi uhlji: »Volkun! Kako boš pasel z Markom? Ni tako moder, kakor je bil Jernej, ki nas je vse učil. Nič se ne boj, Volkun, ne bomo ga prepustili samemu sebe, kar nas je od starih ognjev.«

Marko je pri koritu polnil čutaro z vodo. Pritekla je Ančka s škafom in ni hotela, da bi ji Marko pustil prej natočiti, saj je iskala prilike, da bi z njim spregovorila: »Marko, ne bodi hud na ata, če ti je prezgodaj ukazal gnati trop v Peči.«

»Saj nisem, Ančka.«

Za te besede bi bil Marko gnal trop na vrh Stola, ne samo med volkove in medvede, med leve bi gnal past za Ančkino prijaznost.

(Odlomek iz 3. pogl.)

Pred nami je važna zdravstvena akcija: fluorografiranje prebivalstva

Kaj je fluorografija?

Še nekaj tednov in v naše mesto bo prišla fluorografska ekipa, da v širokotezni akciji fluorografiranja vsega prebivalstva nad 15. letom v kranjskem okraju izvrši slikanje prsnih organov tudi med nami. Fluorografija je torej slikanje prsnih organov s pomočjo rentgenskih žarkov. Ti žarki imajo čudovito moč, da prodirajo skozi telesa in dajejo na fotografski plošči, pa tudi na posebej pripravljeni stekleni plošči, takojimenuvanem rentgenskem senčniku, jasno sliko kosti, pljuč, srca in drugih delov telesa. Senčnik je prevlečen s posebno kemično zmesjo, ki se svetlika-fluorescira, ko padajo nanjo rentgenski žarki.

Od odkritja žarkov v letu 1895 dalje so stalno poizkušali napraviti aparat, s katerim bi bilo mogoče pregledati čimveč ljudi v čim krajšem času, ker so običajni pregledi zelo naporni in zdravju zdravnikov škodljivi. Tehniki, ki ne poznajo danes več meja, se je to tik pred minulo vojno posrečilo in takoj po vojni so naši rojaki poslali iz Amerike v staro domovino več takih najmodernejših aparatov. Ti aparati imajo izredno močno rentgensko cev, v kateri nastanejo žarki. Kakih 120 cm od rentgenskega aparata je postavljeno močno stojalo z zelo občutljivim senčnikom, od senčnika pa gre posebna cev (tubus) do fotografskega aparata z močno lečo. Kako z njim slikamo? Človeka postavimo med rentgenski aparat in senčnik, žarki, ki prodirajo skozi njegovo telo, fluorescirajo na senčniku in dajejo na njem sliko njegovih prsnih organov. To sliko na senčniku pa fotografski aparat ujame na svoj film. Tako smo dobili ostro sliko prsnih organov na filmu 35 oz. 70 mm.

Z enim zvitek film dobimo 350 slik. Taka fluorografska slička je čudež moderne tehnike. Na prostoru, ki je pri 35 milimetrskem filmu komaj malo večji od navadne znamke in tudi pri 70 milimetrskem še vedno zelo majhen, dobimo natančno sliko koščeni delov prsnega koša, pljuč in srca. Pri čitanju slik moramo te seveda povečati. Tudi zelo drobne bolezenske spremembe v pljučih, nepravilnosti srca, nepravilnosti v poteku reber in hrbtenice lahko razberemo s te majhne slike. Da ne bi rentgenskih slik zamenjavali, slika aparat obenem s pljuči tudi ime in podatke slikanega. Seveda ne moremo pri pregledu fluorografskih slik vedno z gotovostjo trditi, ali so bolezenske spremembe tuberkulozne ali druge narave. To ugotovimo lahko šele po točni zdravniški preiskavi in zato se ne smemo ustrašiti, če bomo dobili po tednu ali več dni po slikanju povabilo, da se moramo zglasiti v protituberkuloznem dispanzerju. Vabilo ne pomeni, da si težko bolan ali jetičen. Vabilo je samo znak, da so pri čitanju tvoje slike naši nekaj sumljivega ali da ni bila slika dovolj ostra in točna. Samo v tvojo korist bo, če se pozivu čimprej odzoveš. Morda se povrne ves zadovoljen, da niso ugotovili nobene bolezni, če pa ugotove kaj bolezenskega, pa bodi tudi vesel, da se

pričneš čimprej in z večjo možnostjo za uspeh zdraviti.

Fluorografija v službi zatiranja jetike

Vsi vemo, da je jetika za nas še vedno najhujše zlo in največja morilka, največje ekonomsko breme, vsi smo tudi enih misli, da se je moramo z vsemi razpoložljivimi sredstvi rešiti. Posebna težava za uspešno pobijanje jetike pa je njen zahrbtni značaj. Znano je, da se človek navadno ne zaveda, kako resno bolan je že, da ima že večje ali manjše odprte rane, pa tega niti malo ne čuti in ne ve, v kaki nevarnosti je sam in kako nevaren je za svojo okolico. Če slučajno ne nastopijo posebno hudi pojavi — n. pr. krvavitev, vnetje rebrne mreže itd. — sploh ne čuti začetka svoje bolezni, medtem ko bacil jetike že krepko opravlja svoje razdiralno delo v pljučih. Ta posebno jetiki svojstvena zahrbtnost je vzrok, da pride večina bolnikov pozno v zdravljenje in da se bolezen medtem tajinstveno širi dalje. Zato pa moramo v borbi proti jetiki uporabljati vse možnosti, da bi odkrili vsako obolenje med nami. Odkriti moramo vsako začetno obolenje čimprej, najti vsak primer že odprte jetike. Ker pa je jetika zahrbtna, zato ne smemo čakati, da se bolnik oglasi pri zdravniku sam, temveč ga moramo poiskati mi! To delajo sicer protituberkulozni dispanzerji v svoji službi vsak dan, ker preiščejo vsakogar, ki živi skupaj z bolnikom. Vendar je pa skušnjava pokazala, da to še ne zadošča, ker bi trajalo leta in leta dolgo, preden bi dobili res popolno sliko o stanju tuberkuloze v nekem okraju.

Fluorografija nam omogoča v kratkem času dobiti tako sliko. Fluorografski aparat slika v eni uri 100 ljudi, v enem dnevu pri šesturnem delu torej 600 ljudi. Dosedanji rezultati pri fluorografiranju v okrajih, kjer so to že opravili, so pokazali, da so odkrili na 300—400 sličice eno novo, do takrat še nepoznano sveže tuberkulozno obolenje in da niso ti ljudje čutili še prav nobenih težav, dasi so že imeli odprte rane na pljučih. Pokazali pa so še nekaj! Namreč to, da ni jetika danes samo bolezen delavstva, zaposlenega v industriji, temveč, da je jetika danes problem naših vasi, bolezni, ki se je vtihotapila tudi med naše kmečke prebivalstvo!

Stoodstotno k fluorografiranju!

Da bi tudi v našem okraju dobili pravo sliko stanja jetike, je na predlog fluorografskega centra na Gorniku, odredil OLO obvezno fluorografiranje vsega prebivalstva nad 15. letom starosti. Nad 15. letom zato, ker v otroški dobi ni jetika običajno omejena na pljuča in tudi niso fluorografske slike dobro čitljive. Vsaka posamezna sličica stane državo ca 85 dinarjev in če računamo, da bo v našem okraju zajelo obvezno slikanje ca 56.000 prebivalcev, lahko izračunamo vsoto, ki se bo porabila v ta namen. Prave slike o stanju jetike pri nas pa ne bomo imeli, če se res vsi ne odzovemo pozivu k fluo-

rografiranju! Za objektivno presojo stanja jetike je potreben 100% odziv prebivalstva! Ljudska oblast žrtvuje ogromno vsoto v ta namen, naša dolžnost pa je, da se pozivu oblasti — razen v primeru bolezni — res polnoštevilno odzovemo. Če se lahko udeležimo volitev skoro 100%, se bomo lahko udeležili tudi fluorografiranja 100%! Tudi to je končno politično dejanje: napram inozemstvu, da so ukrepi naših oblasti pri zatiranju jetike — naši lastni ukrepi, ki jih s svojo udeležbo pri fluorografiranju plebiscitarno potrjujemo, in drugič politično zato, ker je borba proti jetiki in vsem ostalim boleznim tudi del zdravstvene in splošne politike za dvig življenjskega standarda! In končno: ali ni skrb za lastno zdravje ena prvih dolžnosti človeka? Ali ni vsakdo izmed nas radoveden, kakšno je stanje njegovih prsnih organov, kakšno je upanje za njegovo nadaljnje življenje? Z brezplačnim fluorografiranjem ti nudi ljudska oblast možnost, da izveš, ali je v tvojih prsni vse v redu. V primeru da sličice nič ne pokažejo, ljudi ne kličejo na ponoven pregled. Če torej takega poziva ne dobiš, je to znak, da je v tvojih prsni vse dobro in zdravo. Zadostimo torej svoji državljanski dolžnosti tako, da se vsi polnoštevilno udeležimo na določen dan, ob določen uri, ki jo bo vsakdo razbral z osebne pozivnice, in na določenem mestu fluorografiranja! Naj ne bo nikogar med nami, ki bi hotel vso akcijo ovirati in bejkotirati s tem, da ne bi prišel k slikanju. Korist od akcije bomo imeli vsi: vedel bo vsak posameznik ali je bolan ali je zdrav — odkrili bomo vse zgodnje, še neznane primere bolezni in ugotovili točno stanje razširjenosti jetike v našem okraju.

Dr. Vladimir Premrou

Gibanje prebivalstva

Rojeni v času od 20. febr. do 5. marca: šter Majda, Tržič; Ahačič Špelca, Tržič; Meglič Milena, Dolina; Urbančnik Gabriel, Tržič; Ribič Milena, Tržič; Mrak Edvard, Tržič.

Umrli v času od 20. febr. do 5. marca: Vodnjov Jožef, Križe, 77 let; Valjavec Marjan, Kovor, 3 mesece; Zos Jakob, Dolina, 69 let; Zadnikar Marija, Tržič, 83 let; Peruš Marija, Leše, 56 let.

Poročeni v času od 20. febr. do 5. marca: Peterman Franc, kolar, Sp. Graben, Radovljica in Kadunc Jožefa, tov. delavka, Bistrica.

Kronika nesreč

Nogo si je zlomila Trebar Francka iz Zadrage.

Roko si je poškodovala Rozman Slavka iz Sp. Preske.

Nogo si je zlomil pri padcu na poledeneli poti Praprotnik Franc z Loke 9.

Obvestila

Uprava tovarne usnja »Runo« v Tržiču obvešča, da ne sprejema v strojenje nobenih vrst kož, niti ne odkupuje surovih kož. — Brizganje usnjenih plaščev stane 2.000 din.

Tovarna usnja »Runo«, Tržič

Letna skupščina Strelske družine

V soboto, 28. p. m. so pregledovali svoje delo tržiški strelci. IV. redne letne skupščine se je udeležilo zelo veliko število članov in tudi precej gostov.

Iz poročil, ki so jih podali predsednik, sekretar, tehnični sekretar in blagajnik je bilo razvidno letoletno delo strelske družine. Strelci Tržiča so v preteklem letu živalo delali in so si brez dvoma zasluženo priborili prvo mesto med tržiškimi društvi in organizacijami v tekmovanju pred VI. kongresom KPJ. O razvoju strelske družine pa najbolje govoriijo naslednji podatki. Pred enim letom je bilo v času letne skupščine registriranih samo 17 članov, letos pa že 197 članov in članice in 66 pionirjev. Da jim je bilo strelišče, katerega so v preteklem letu zgradili, nujno potrebno, ter kako zelo so si ga želeli, potrjuje debata, ki se je o strelišču razvila. »Moramo ga še vedno izpopolnjevati in ga skrbno čuvati«, so sklenili strelci na svoji skupščini, če hočemo, da se bo na njem vzgajalo vedno več strelcev!« Poročilo blagajnika so člani spremljali s posebnim zanimanjem, saj so imeli strelci čez en milijon dinarjev dohodkov in samo nekaj tisoč dinarjev manj izdatkov. Finančno poročilo strelske družine je bilo odraz dobrega gospodarjenja.

Tudi poročilo tehničnega sekretarja je pokazalo lep napredek tržiških strelcev. Stanje strelskih rekvizitov, predvsem orožja, se je mnogo izboljšalo. V preteklem letu so nabavili 4 nove zračne puške, eno malo kalibersko in dve mauzer puški. Eno malo kalibersko in eno mauzer puško so prejeli za nagrado od OSO Kranj, eno pa od MO OF Tržič. Tudi TVD »Partizan« je dalo svojo mauzer puško strelcem na uporabo. Prav bi bilo, da bi še ostala društva, ki imajo orožje, dala orožje v rabo strelski družini.

Iz tehničnega poročila je bilo dalje razvidno, da so imeli strelci redne tedenske strelske vaje z zračno in vojaško puško, da je šlo na 6 strelskih gostovanj po Gorenjski, štajerski in v Ljubljano. Na domačem strelišču pa so organizirali vrsto tekmovanj in povratnih dvo- in trobojev. Na rezultate, dosežene na teh tekmovanjih, so kaj lahko ponosni, saj so bili skoraj vedno zmagovalci. Prav močno so se Tržičani približali ljubljanskim strelcem na tekmovanju za Perov pokal ob priliki Dneva JLA v Ljubljani, saj so tu v zelo hudi konkurenci zasedli drugo mesto in s tem ne samo presežli pričakovanja Tržiča, temveč tudi presenetili ostale strelce.

Po izglasovanju razrešnici staremu odboru so strelci izvolili predsednika ter 11 članski upravni odbor in 3 članski nadzorni odbor. Z odobravanjem so bili ponovno soglasno izvoljeni skoraj vsi dosedanji člani, s čimer jim je dala skupščina priznanje za njihovo dosedanje delo, in zaupala nadaljnje vodstvo.

Za predsednika je bil izvoljen Slavko Hvalica, za člane upravnega odbora pa Blaž Šter, Jože Jurjevčič, Janez Perko, Lado Fabjan, Jože Stanjko, Jože Črnigoj, Ljubo Cvetličanin, Janko Jezeršek, Hasan Mašič in Stefan Korpič. V nadzorni odbor pa so bili izvoljeni Danilo Roblek, Tinca Snedec in Danijel Slapar.

Na skupščini je bil sprejet tudi proračun za leto 1953, ki je zopet zelo obširen. Tudi letos bodo morali dobro poprijeti, da bodo letošnji plan dela izvršili. Okolico strelišča je treba še olepšati, napraviti ograjo in zasaditi drevje. Na stavbi sami je treba prepleškati vsa okna in vrata, v rovu pa napraviti pločevinasto prevleko čez provizorno streho. Poleg tega so sprejeli tudi sklep, da velja leto 1953 predvsem

dvigu kvalitete strelstva. Tuč razmahniti želijo še svojo družino, zato vabijo v svoje vrste vse ljubitelje strelstva, predvsem pa mladino in ženske. Pionirjem so sklenili posvetiti največ pozornosti, vendar pa je v zimskem času vprašanje prostor za vaje. Mladinski dom je prikladen le bolj za zgornji del Tržiča, dočim bi bili v mestu prav primerni tuč statistika in telovad-

nica TVD, vendar kljub dogovoru še niso uspeli dobiti dvorane za pionirske vaje. Ob zaključku je novi predsednik pozval člane, naj letos še bolj aktivno kot v preteklem letu sodelujejo pri delih na strelišču kakor tudi na vseh strelskih vajah, prireditvah in tekmovanjih.

Strelci so s svoje letne skupščine poslali pozdravna pisma SZS v Ljubljani, tov. Josipu Vidmarju pa album v spomin na njegovo kumovanje njihovega prapora.

ŠPORTNE VESTI

TUDI TO POT SO SE TRŽIŠKI SMUČARJI DOBRO ODREZALI

V nedeljo, 1. marca se je vršilo na smučiških Slemenah v bližini Zagreba tradicionalno smučarsko tekmovanje za Herucov memorial med najboljšimi smučarji iz Slovenije in Hrvaške.

Ker je lansko leto ta memorial osvojila ekipa Tržiča, smo tudi letos dobili lečno vabilo, da se udeležimo oz. branimo prehodni Herucov memorial, — pol metra visoko, krasno izbrušeno kristalasto vazo.

Pod vodstvom Lovra Štamcarja je odpotovala ekipa, ki so jo sestavljali Janez Štefe, Jože Krmelj, Zdravko Knjžaj, Peter Križaj in Drago Štefe na tekmovanje.

Naše upanje se je tuč to pot uresničilo in nas naša ekipa ni razočarala ter še drugič osvojila memorial.

Proga za veleslalom je bila 1200 m dolga s 340 m višinske razlike in je imela 45 vrtic. Janez Štefe je tudi to pot z veliko brzino zaoral v vrtica veleslaloma, ter si zasigural prvo mesto in lep naskok 7" pred Jožetom Krmeljem.

Rezultati so bili naslednji: 1. Janez Štefe 1,16,1; 2. Jože Krmelj 1,23,0 (oba Ljubelj); 3. Janko Četina (Celje) 1,24,8; 4. Josip Modrič (Lokomotiva, Zagreb) 1,26,5; 5. Zdravko Križaj (Ljubelj) 1,29,4.

Ekipi čestitamo k uspehu.

*

Tudi na Rožoi nad Jesenicami je Bratstvo z Jesenic priredilo tradicionalni Roški smuk, znan še iz predvojne dobe, ki je

tudi v desetletni borbi za zeleniški pokal igral veliko vlogo na strani Jesenic. Prehodni pokal za člane je v lanskem letu osvojilo ŠD Ljubelj iz Tržiča ter so se na ta račun Jeseničani za letošnje tekmovanje dobro pripravili. Poleg tega pa je naše udeležence t. j. Slavka Lukanca in Janko Krmelja spremljala tudi smola. Saj je Janko Krmelj v največji brzini priletel v smreko ter po srečnem naključju odnesel le manjše poškodbe in 14 dnevno obvezo iz mavca na nogi.

Rezultati so naslednji: 1. Marijan Stare (Gregorčič) 4.36,3, 2. Jože Kunšič (Gregorčič) 4.39, 3. Ciril Praček (Gregorčič) 4.48,5, 4. Janko Krmelj (Ljubelj) 4.51,6 (kljub poškodbi na nogi), 5. Miha Bernik (Št. Vid) 4.56,6, 6. Slavko Lukanc (Ljubelj) 5.02,1.

V četrtek, 5. t. m. je odpotovala državna reprezentanca na veliko mednarodno smučarsko tekmovanje, ki se vrši vsako leto ob tem času v Vorarlbergu v Avstriji. Training je bil v Seefeldu, v nedeljo pa bodo v St. Antonu tekem na trad. kandahar progih. Lahko smo ponosni, da to pot državno reprezentanco razen Tineta Muleja sestavljajo izključno Tržičani, kot Janez Štefe, Slavko Lukanc, Jože Krmelj, Zdravko Križaj, Peter Križaj. Škoda, da sta poškodovana Matevž Lukanc in Janko Krmelj, ki bi s svojim sodelovanjem na teh tekmah dala popoln izraz tržiške moči. Ekipo vodi Janez Kraljišnik.

Našim fantom želimo mnogo uspeha!

Naši šahisti poročajo

Naš sindikalni moštveni turnir se bliža zaključku. Čeprav še niso odgrane vse partije, je prvo mesto zasedlo moštvo šahovskega kluba s 43 točkami, na drugo mesto se je plasiralo kombinirano moštvo tovarne lepenke in tovarne pohištva, ki ima 33 točk ter 8 prekinjenih, tretje mesto je zasedlo moštvo mestnih sindikatov s 27½ (2), četrto mesto še ni znano. Prva štiri mesta bodo nagrajena.

S tem sindikalnim turnirjem smo zelo povzdignili zanimanje za šah, saj je bil šah po zaključku tekmovanja za prvenstvo Tržiča nekaj časa v zastoju. Pritegnili smo tudi nekaj članov, ki so pokazali enako-

vredno znanje našim četrtokategornikom.

Kakor smo že poročali, smo imeli v programu dvoboj s Kranjem in Radovljico.

V petek, 6. februarja smo odigrali prijateljski dvoboj proti ŠD v Kranju na 11 deskah. Zmagalo je moštvo Kranja z rezultatom 7:4. Na prvi deski je bodoči član našega kluba premagal prvaka Gorenjske Pogačnika, poleg njega so dobili Štalc, Jane in Smolej. Ta rezultat nikakor ni porazen za nas, saj šahovsko društvo v Kranju obstoji še izpred vojne. Razen tega smo nekaj dobljenih partij le po nesreči izgubili. Kranjčani so pokazali veliko izkustva ter rutine, kar vse nam še manjka.

KRITIKA

ALI NE BI MOGLI BOLJ KOORDINIRATI PRIREDITEV?

Prejeli smo naslednji dopis:

Večkrat se dogaja, da kar po več društev najavi svoje prireditve za isti dan in isto uro. Za letošnje zimsko sezono bi lahko našteali najmanj štiri primere, ko smo poleg kake večje prireditve n. pr. tekmovanja za drž. smučarsko prvenstvo na Zelenici ali koncerta Glasbene matice imeli v Tržiču še druge manjše prireditve. V takih primerih so v zadreg mnogi Tržičani, ki res ne vedo, za katero naj bi se odločili, prireditelji pa so razočarani nad slabo

udeležbo. Tržičanov končno tuč ni toliko, da bi — razcepljeni na razne strani — napolnili vse dvorane in se vsem vabilom odzvali v zadovoljivem številu. Tem kolizijam bi se lahko izognili, če bi društva dovolj zgodaj objavila datume vseh svojih važnejših prireditve, ostale manj pomembne pa bi se z vso uvidenostjo po njih ravnale!

H KRITIKI ZOBNE AMBULANTE

Uredništvo »Tržiškega vestnika« smatra za svojo dolžnost, da kritiko našega dopisnika, ki nam jo je poslal glede čistoče v

zobni ambulanti (oziroma bolje: v njeni čakalnici), toliko popravi, da se je med časom, ko je bil dopts napisan, in med časom, ko je prišel na vrsto za objavo, stanje v čakalnici po prizadevnosti vodje ambulante bistveno izboljšalo. Slab vtis pa

napravlja še vedno stopnišče, za kar pa ambulanta ni odgovorna. Sploh pa menda doptsnik ni imel namena kritizirati ambulante, temveč paciente, ki premalo pazijo na snago.

Kriminalna kronika

ZARADI TATVINE SE BO ZAGOVARJAL PRED SODIŠČEM

16. februarja je bil prijet po organih LM v Tržiču Alojz Kuhar, stanujoč v Puterhofu 101, ker je na škodo Franca Pohlevna z Bistrice 76 ukradel dve odeji, 1 kg salame in pol kg jabolk iz zaklenjenega kovčka. Ukradeni odeji je Kuhar takoj prodal, denar pa zapil. Pri Kuharju to ni prvi primer, saj je že leta 1952 na škodo Jožeta Ahačiča od Sv. Ane ukradel odejo ter jo prodal, denar pa zapravil za pijačo. Organi LM so imenovanemu vse te tatvine dokazali ter jih je pod težo dokazov vse v celoti priznal. Zato se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

ZARADI GOLJUFIJE IN PREVARE SE BO ZAGOVARJALA PRED SODIŠČEM

Organi LM v Tržiču so zasačili ciganko Magdaleno Rajhart iz ciganske barake na Dolinski cesti v Tržiču, ki je delavko Alojzijo Filipčič na sleparski način ogoljufala za 25.000 din. Ciganka jo je večkrat obi-

skovala na stanovanju in z lažnim prerokovanjem sreče od nje izvlekla 25.000 din z lažno obljubo, da ji bo prinesla srečo. Zagovarjati se bo morala pred sodiščem. Ciganka je na ta način opeharila že več ljudi. Čudno pa se zdi poštenim ljudem, kako da se nekateri državljani pustijo prevarati takim osebam ter da verjamejo v taka prerokovanja. Ciganka sama se je temu čudila, ko je izjavila pripadnikom LM, da bi si jo, če bi bila sposobna ustvarjati srečo, ustvarila najprej sama sebi. Na žalost pa se še dobijo ljudje, ki se pustijo opehariti in obenem osmešiti pri njih, ki jim srečo »prerokujejo«. Na vprašanje organa LM kako pride do podatkov o življenju in preteklih doživljajih osebe, kateri prerokuje srečo, je ciganka pismehljivo povedala: »Najprej se o njenem življenju v preteklosti pozanimam pri drugih ljudeh, šele nato odidem do nje in jo pripravim, da prtvoli v prerokovanje».

Ta primer naj bo vsem v pouk, da ne bo še kdo opeharjen in osmešen, kot je bila ogoljufana Filipčič Alojzija.

Iz poročila predsednika okrajnega sodišča

V drugem polletju 1952 je bilo okrajnemu sodišču prijavljenih 371 kazenskih zadev, v katerih je vsebovanih 490 kaznivih dejanj, ki jih je zagrešilo 458 storilcev, od teh 20 mladoletnikov. Od obtožencev je bilo 269 delavcev, 50 uslužbencev, 29 kmetov, 25 obrtnikov ter 84 izmed ostalih poklicev. Od vseh kazenskih zadev so v večini kazniva dejanja zoper čast, ki jih je bilo 153 primerov, nato pa kazniva dejanja zoper življenje in telo (94 primerov). Nadalje sledijo kazniva dejanja zoper družbeno in zasebno premoženje (86), kaz. dejanja zoper javni red in pravni promet (56), kaz. dejanja zoper narodno gospodarstvo (26), kazniva dejanja zoper uradno dolžnost (18), kaz. dejanja zoper svobodo in pravice državljanov (7), kaz. dejanja zoper zakonsko zvezo in rodbino (6), kazniva dejanja zoper osebno dostojanstvo in zoper moralo (5), kaz. dejanja zoper pravosodje (5), po en primer kaz. dejanja zoper ljudstvo in državo, zoper delovno razmerje in zoper človeško zdravje ter končno 8 primerov kaz. dejanj po spl. zakonu o varstvu kulturnih spomenikov.

Med obtoženci, je bilo 20 mladoletnikov in to 6 radi podzujusa prepovedanega prehoda čez drž. mejo, 6 zaradi sodelovanja pri pretepu, 4 zaradi tatvine in majhne tatvine, trije zaradi ogrožanja javnega prometa ter eden zaradi lahke telesne poškodbe. Pri obravnavanju kaz. zadev mladoletnikov je odkrito, da so bili po večini dedeležni slabe vzgoje ali pa jih sploh nihče ni vzgajal. Značilno je tudi to, da od teh nihče sodeloval v mladinski organizaciji, niti se udeleževal v športu ali kakšni drugi kulturnoprosvetni dejavnosti, dočim so pa bili redni obiskovalci veselice in radi uživajo alkoholne pijače.

Tudi pri civilnem sodstvu je v II. polletju 1952 zabeležiti porast tožb, saj jih je bilo pri sodišču vloženi 389. Po številu posameznih primerov je najmočnejša

skupna tožb zaradi dolga (83). Na drugem mestu so odškodninske tožbe (67), nato slede tožbe zaradi kupa in prodaje (59), odpovedi stanovanja (49), preživninske tožbe (32), tožbe zaradi očetovstva (21), vrtnitve predmetov (17), posojila (7), tožbe za neveljavnost oporoke in na izročitev dolžnega deleža (6), zaradi služnosti (5), lastninske pravice (5), zemljiške knjige (3) in razne druge tožbe (36). Kot tožeče stranke so nastopili: drž. gospodarska podjetja v 96 primerih, kmetje v 39 primerih, delavci v 38, obrtniki v 21, uslužbenci v 16, gosposidnje v 12, organi ljud. oblasti v 2, KZ v 4 primerih, odvetniki v 1, družbene organizacije v enem itd. Toženi so pa bili kmetje v 55 primerih, delavci v 129 primerih, DOZ v enem, KZ v dveh, Ljudski odbor v 3, pripadniki JLA v 8, država FLRJ v enem, gosposidnje v 5 primerih itd.

RAZGLAS

Opozarjamo vse lastnike motornih vozil, ki imajo stalno prebivališče oz. sedež na področju OLO Kranj, da bo oddelek za notranje zadeve OLO Kranj vršil redno letno registracijo motornih vozil v času od 9. do 26. marca 1953 po naslednjem vrstnem redu:

9. 3. 1953	črka A in B
10. 3. 1953	„ C, Č, D in E
11. 3. 1953	„ F in G
12. 3. 1953	„ H, I in J
13. 3. 1953	„ K in L
16. 3. 1953	„ K in L
17. 3. 1953	„ M
18. 3. 1953	„ N in O
19. 3. 1953	„ P in R
20. 3. 1953	„ P in R
23. 3. 1953	„ S
24. 3. 1953	„ Š in T
25. 3. 1953	„ U, V in Ž
26. 3. 1953	„ Z

in sicer vsak dan od 13. do 17.30 ure za

KINO TRŽIČ

14.—15. marca: Veliki valček. Ameriški film o Johannu Straussu ml., nesmrtnem kralju valčka. Zgodba, ki sta si jo scenarista izmislila in ki jo film prikazuje, je sicer plehka zgodba ljubezni in nezvestobe, toda glasba, ki jo v filmu poslušamo, in režiserjeva spretnost obisk filma kar najmočnejše priporočata.

18.—19. marca: Slavčki v kletki. Francoski film o mladem učitelju, ki pride za vzgojitelja v deško vzgajališče, kjer zmagaja z vztrajno borbo nad zastarelimi vzgojnimi metodami in z ustanovitvijo pevskega zbora nad zakrknjenimi dečki, napiše o tem novelo, prodre z njo in si tem pribori zaročenko. Film priporočata njegova umetniška vrednost in naprednost v vzgojnih vprašanjih.

21.—22. marca: Čarobna temnica. Angleški barvni film o Williamu Friese-Greenu, tzumitelju ki mu kinematografija mnogo dolguje, ki pa mora kljub svojim dragocnim iznajdbam umreti v bedi. Film je dokumentarnega značaja, na precejšnji umetniški višini in si ga je vredno ogledati zaradi odlične igre Roberta Donata v glavnih vlogi.

25.—26. marca: Pot k uspehu. Angleški film za mladino o Petru Quentinu in njegovi vztrajni borbi, da bi mogel iti študirat tehniko in postati inženir. Z iznajdljivostjo in vztrajnostjo ter s plemenito nesebičnostjo je kmalu odstranil poslednjo oviro na poti k uspehu. Filma ni treba še posebej priporočati: zlasti mladino, željno ustvarjanja posebno na tehničnem področju, bo film zelo navdušil.

NAGRADNA UGANKA

ISTOPISNICA

Istopisnica je uganka, ki ne zahteva nič drugega, kot da vstavimo isto besedo na mesto obeh pomišljajev. Beseda ima seveda vsakokrat drug pomen. Poskusimo!

Tržiški vestnik je sicer —, vendar nam je kljub temu —.

Rešitve ugank pošljite do 20. marca. Trije izžrebani reševalci bodo nagrajeni. Mnogo sreče.

Sindikalnim domom, PARK SVOBODE v Kranju.

Za leto 1953 bodo registrirana samo tista vozila, za katera bo tehnična komisija ugotovila, da so sposobna za promet. Opozarjamo, da bo komisija posvečala posebno pozornost brezhibnosti mehanizma za upravljanje vozila, zavoram, reflektorjem, sprednjim in zadnjim signalnim lučim. Sprednje steklo (vetrobran) mora biti iz Sekurit ali Triplex stekla. Tudi morajo biti vozila brezpogojno opremljena s smernimi kazali (dobe se pri Slovenija avto, Ljubljana). Prikolice morajo imeti poleg ročnih tudi avtomatske zavore.

Pasjedavanja

Slamoreznico prodam. Marija Mokoreš, Bistrica, blok.

Parcelo v Križah, koncem vasi, v ravnini, 200 m od železniške postaje, prodam. Naslov v upravi.